

VROLIJK KLAAGLIED

Op internet is in geluid en beeld nogal wat aan artistiek commentaar te vinden op het reilen en zeilen van beurs en geld. Vooral YouTube is een vruchtbare bron van songs,

filmfragmenten, cabaretsketches en dergelijke. In *Effect* zal regelmatig een voorbeeld voor het voetlicht komen. Dit keer aandacht voor de dollarverslaving.

KEERZIJDEN VAN DE CREDITCARD

Consumeren doet de Amerikaan op krediet, met dank aan de creditcard. Keerzijde van de creditcard is dus dat de Amerikaan voor zijn consumptie veelal gewoon te weinig dollars heeft. Vandaar dat het lijflied van de Amerikaanse consument – *Ka-Ching!* van Shania Twain – hand in hand gaat met het hartverscheurende klaaglied *Addicted to a dollar* van de Amerikaanse werknemer.

Maar countryzanger Doug Stone tilt er niet zo zwaar aan. Tijdens een concert in de Pyramid, Memphis, Tennessee, bezingt hij in 1994 – met een interessante mimiek – vrolijk swingend bloed, zweet en tranen die Joe the Plumber zich moet getroosten om zijn hoofd boven water te houden. Niet alleen de belastingen vergallen Joe's rendement op zijn arbeid, ook de inhoudingen op zijn loon onder de Federal Insurance Contributions Act (FICA).

Stone blijft er vrolijk onder, want hij verkondigt een even eenvoudige als blijde remedie die zeker ook in deze tijden van kredietcrisis zal aanslaan: de geldkraan openzetten. Om precies te zijn: hij laat bakken dollars uitstorten over zijn publiek. Zodoende illustreert hij kennelijk onbewust maar treffend hoe het kan gebeuren dat de dollar "ain't worth a dime".

Overigens was de inflatie in de Verenigde Staten begin jaren negentig gezakt van 5,4 in 1990 naar 2,6 procent in 1994. En steeg toen weer... Maar hoewel de Pyramid afgeladen was, zal de impact van Stone's vrijgevigheid op de Amerikaanse economie nihil zijn geweest. Er was immers in dit geval geen sprake van geldcreatie.

PERSOONLIJKE ERVARING

De single *Addicted to a dollar* was betrokken van het album *More Love*, dat eind 1993 werd uitgebracht. Het bereikte de vierde plaats in de Amerikaanse countryhitlijst en werd nummer één in Canada. Daarna ging het bergafwaarts met Stone's carrière. Geen van zijn latere albums of singles zou nog zo hoog in de hitlijsten eindigen.

Twaalf jaar later kreeg het klaaglied van de Amerikaanse werknemer voor Stone persoonlijk betekenis. In 2005 ging hij voor zes maanden de gevangenis in omdat hij weigerde zijn financiële status prijs te geven en zijn alimentatieverplichtingen na te komen. ■

ADDICTED TO A DOLLAR

Eighty hours a week,
that's what I call work
and this black under my blue collar is his
best pay dirt
They work me hard from dawn to dusk
Doin' double time puttin' out sweat for a
filthy buck

F.I.C.A. and the state
They make my paycheck look like a big
mistake
Tax man takes his before I see a cent
and what they don't get, I've already
spent

I'm addicted to a dollar, that ain't worth
a dime
I pick up my paycheck and pass it on
down the line
The more money that I'm making, the less
I can call mine
Well, I'm addicted to a dollar, that ain't
worth a dime

Got me more payments than I've got
checks
Ten more to go on this car, it's a wreck
Landlord's at my door, it's a life of hard
knocks
When all I really want is
my piece of the rock